

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.047/2024/5.

Felperes: Felperes1

(Cím2)

Felperes képviselője: Dr. Németh Soma ügyvéd

(cím3)

Alperes: Alperes1

(Cím1)

Alperesi képviselő: Dr. Kocsis Miklós kamarai jogtanácsos

(Cím1)

A per tárgya: fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, 60.M.70.005/2024/9.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 12.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 15.000 (tizenötezer) forint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak, mely szerint a felperes 2007. szeptember 4. napjától határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperes alkalmazásában 2023. augusztus 28-ig. A felek a munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg.

[2] Az alperes 2023. december 19. napján 1913948/2023. számon fizetési felszólítást bocsátott ki a felperessel szemben, melyben összesen 92.476 forint kártérítés megfizetésére kötelezte. A fizetési felszólítás indokolása szerint a felperes 2021. május 27. napján az forgalmi rendszámú, VW Transporter T5 típusú gépkocsival teljesített szolgálatot és munkavégzés közben, tolatás során összeütközött az forgalmi rendszámú Opel Vectra típusú személygépkocsival. Az ütközés következtében az alperes gépkocsijának hátsó lökhárítója megsérült.

[3] A felperes 2024. január 10. napján keresetet terjesztett elő a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránt. A tolatás tényét nem vitatta, csak azt, hogy abból kifolyólag a gépkocsiban kár keletkezett.

[4] Az alperes a felperesnek megküldött 2024. február 29. napján kelt nyilatkozatával a fizetési felszólítást visszavonta. Az alperes a perfelvételi tárgyaláson a fizetési felszólítás visszavonására tekintettel nem ellenezte a felperes keresetének teljesítését. A felperes a fizetési felszólítás visszavonásához nem járult hozzá, az alperes a felperes egyezség kötésre vonatkozó ajánlatát elutasította.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a 1913948/2023. számú fizetési felszólítást hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 forint perköltséget.

[6] Az elsőfokú bíróság az eljárás során a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 15. § (4) bekezdés, 24. § (1) bekezdés, 285. § (2) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés, 347. § (1) a) pont és (2) bekezdésben írtakat alkalmazta.

[7] Az elsőfokú bíróság a perköltség megállapítása során figyelemmel volt arra, hogy az alperes a perre okot adott és ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről

az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) a) pont, 58. § (1) a) pont, c) alpont, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) a) pont alapján.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be törvényes határidőn belül fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a per megszüntetését kérte a Pp. 240. § (1) a) pont, a 176. § (1) f) pont alkalmazásával és az Pp. 379. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését. Kérte a felperes másodfokú perköltség fizetésre kötelezését is, továbbá pervesztesége esetén is a felperes javára megítélt perköltség mérséklését, mellőzését kérte a felperes rosszhiszemű pervitelére hivatkozva.

[9] Az alperes a fellebbezésének jogalapjaként az Mt. 177. §, 179. §, 31. §, 52. §, 152. §, 285. §, 287. §, a Pp. 33. §, 240. §, 176. §, 206. § megsértését jelölte meg, mögöttes jogszabályként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:518. §, 6:519. §, 6:520. §, 6:522. § (2) a), c) pontjára, a 6:527. § (1) bekezdésére és a 6:532. §-ára utalt. Hivatkozott az 573/2022. (XII.22.) Korm. r. 2. §-ára, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 23. § (1) bekezdésére is.

[10] Az alperes előadta, hogy a jóhiszemű pervitel szabályai szerint nem ellenezhette a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését, mivel a fizetési felszólítást már visszavonta. Álláspontja szerint a fizetési felszólítás visszavonásával az a hatályát veszti, nem kérheti a visszavont fizetési felszólítás Vht. 23. § (1) bekezdése szerinti záradékolását. A felperesnek a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránti kérelme ezért nem teljesíthető, mivel – a Pp. 33. §-a értelmében – a polgári jog szabályai szerint kötelezettségek már nem terhelik, az általa vitatott kötelezettsége megszűnt. Kereshetőségi jog hiányában a bíróságnak – a kérelem tartalmára tekintettel – észlelnie kellett volna, hogy ilyen esetben a Pp. szerint a per megszüntetésének van helye. A felperes általa vitatott kötelezettsége megszűnt, ezért bírósági úton a Pp. 176. § (1) f) pontja alapján már nem érvényesíthető igény, az eljárás pp. 240. § (1) bekezdése szerinti, hivatalból történő megszüntetésének lett volna helye. Az eljárás hivatalból történő megszüntetésének az eljárás bármely szakában helye van, ezért a másodfokú eljárásban is orvosolható ez a hiba. A megszüntetésnek a perfelvételi szakban, annak lezárása előtt lett volna helye, így sem tárgyalás tartására, sem ítélet meghozatalára nem kerülhetett volna sor.

[11] Az egyezségi kísérlet nem volt akceptálható, kizárólag a perköltség (a felperes által érvényesített ügyvédi munkadíj) képezhette volna az egyezség tárgyát. A bíróság nem ismertette az ügyvédi díjmegállapodás munkadíjra vonatkozó részét, azt a kereset közlésekor sem küldte meg az alperesnek, aki csak az ítélet kihirdetésekor értesült a felperes ügyvédi munkadíjának összegéről. Az alperes el volt zárva egy esetleges egyezség lehetőségétől.

[12] Az alperes a felperes rosszhiszemű pervitelére hivatkozott, mert a felperes a keresetét arra az alperesi adminisztrációs hibára alapozta, hogy a sárvédőben keletkezett, a felperes által elismerten okozott kár összege nem támasztható alá a lökhárító javításáról szóló számlával. A perindítás valós indoka nem a kártérítési kötelezettség alóli mentesülés volt, hanem egyéb, a per felhasználásával elérhető előny. Az alperes kérte a felperes perköltség viselésre kötelezését.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte és az alperest kötelezni a perköltség megfizetésére. A felperes fellebbezési ellenkérelmének indokolásában utalt arra, hogy az alperes fellebbezési kérelme ellentmondásos, mert kéri az érdemi döntést, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a per megszüntetését is.

[14] A fizetési felszólítással kapcsolatban megismételte, tudja, hogy az alperes egyoldalú címzett jognyilatkozata a felperessel való közléssel hatályosult, azt visszavonni csak a felperes hozzájárulásával lehetne, de ehhez nem járul hozzá. Az alperes a fizetési felszólítást a perindítás hatályának beállta után vonta vissza, miután észlelte annak alaptalanságát és így próbálta a felperes igényérvényesítését megghiúsítani. Az alperes nem veszi figyelembe az Mt. 15. § (4) bekezdését.

[15] Az egyezségi kísérlet tekintetében arra hivatkozott, a per fő tárgya képezte volna az egyezség lényegi részét, a felszólítás hatálytalanítása, a perköltség járulékos kérdésében dönthetett volna a törvényszék. Az alperes az egyezségkötéstől elzárkózott, a bíróságnak érdemben kellett határozatot hoznia azt figyelembe véve, hogy az alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

[16] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokaira tekintettel és az alperes perköltségben marasztalását az elsőfokú eljárásban.

[17] A fellebbezés nem megalapozott.

[18] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el. Megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ban írt feltételek nem állnak fenn, az alperes fellebbezését annak korlátai között, a Pp. 370. §, 372. § és 369. § (1) és (3) bekezdés szem előtt tartásával bírálta el.

[19] A másodfokú bíróság elsődlegesen a fellebbezésben előterjesztett permegszüntetés iránti kérelmet vizsgálta és megállapította, hogy a Pp. 240. § (1) bekezdés és a 176. § (1) f) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn, erre alaptalanul hivatkozott az alperes.

[20] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság kellően széles körben folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a Pp. 279. § -ban foglaltaknak megfelelően, a bizonyítékok okszerű értékelésével állapította meg. Az elsőfokú bíróság az irányadó anyagi jogszabályokat, az Mt. 15. § (4) bekezdés, 24. § (1) bekezdés, 285. § (2) bekezdés rendelkezéseit helyesen alkalmazta.

[21] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében az alperes fizetési felszólítása olyan egyoldalú jognyilatkozat, amely a felperessel való közlést követően hatályosult, annak egyoldalú visszavonására a perindítás hatályának beálltát követően az alperesnek nem volt lehetősége. Az alperes a perben érdemben nem vitatta a felperes keresetében előadottakat, a perfelvételi tárgyaláson az egyezségkötéstől elzárkózott, a kereset teljesítését nem ellenezte, erre tekintettel az elsőfokú

bíróság megalapozottan hozta meg határozatát és rendelkezett az alperes fizetési felszólítása hatályon kívül helyezéséről.

[22] Az elsőfokú eljárásban a felperes teljes mértékben pernyertes lett, a Pp. 83. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés alapján az alperes köteles viselni a perköltséget. Az elsőfokú bíróság a felperesi jogi képviselő ügyvédi munkájának mértékéről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) a) pont alapján határozott. Az alperes a felperes keresetlevelét annak mellékleteivel postai úton 2024. január 19-én átvette, az ügyvédi díjmegállapodásra észrevételt nem tett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megállapított ügyvédi munkadíj nem tekinthető kirívóan eltúlzottnak.

[23] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezésével támadott részében, mint érdemben helyes döntést hagyta helyben a Pp. 383. § (2) bekezdésére és a 386.§ (4) bekezdésére utalással.

[24] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. § és 102. § (1) bekezdés értelmében köteles a másodfokú perköltség megfizetésére. A felperest megillető ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2002. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) a) pont alapján határozta meg és kötelezte az alperest annak viselésére.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi CXIII. törvény 46. § (1) bekezdés szerinti fellebbezési illeték megfizetésére köteles.

[26] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2024. november 19.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Mózsa Gábor s.k.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea s.k.
bíró